

de wijze van behandeling niet zouden laten opdringen. De commissie gaat van het standpunt uit, dat dronkenschap niet is een ziekte, waaraan de lijder onvermijdelijk ten offer moet vallen, maar dat deze zich eraan kan ontworstelen door eigen inspanning, die moet worden aangemoedigd.

Zij wenscht, dat de dronkaard zich in de eerste plaats vrijwillig onder bewaking kan plaatsen, waardoor hij wordt weerhouden van te drinken; maar als hij zich daaraan onttrekt, of de bewaking blijkt onvoldoende te zijn, dan kan de Staat hem dwingen zich in een instelling te laten opnemen.

Sedert de invoering der wet van 1898 zijn $1\frac{3}{4}$ miljoen gevallen van dronkenschap voor den rechter gekomen, waarvan slechts bij 2600 de gedwongen opname ter sprake is gekomen. Hier wil de plaatselijke overheid niet bijdragen in de kosten, elders heeft de rechter geen vertrouwen in de uitwerking der maatregel, en dit vertrouwen wordt niet versterkt, daar slechts de ergste gevallen tot opname komen. Een ander struikelblok is de moeilijkheid om uit te maken, of men wel, naar de wet eischt, met een „habitual drunkard” te maken heeft. De commissie heeft getracht een andere uitdrukking te vinden voor wat de wet bedoelt, maar is daarin niet duidelijk geslaagd. Zij verwerpt de bestaande bepaling, dat men, om naar een herstellingsoord te worden gezonden, vier maal in één jaar moet zijn veroordeeld wegens dronkenschap. Menig dronkaard komt er bijna nooit toe, en op vrije dagen kunnen lieden, die anders matig zijn, licht „er tegen aan” loopen.

Voorts wenscht de commissie plaatsing in de gestichten niet „voor drie jaren”, zooals nu altijd geschiedt, maar voor een bepaald maximum van tijd, stijgende met ieder recidief en tenslotte drie jaar bedragende. Ontslag geschiede steeds op proef, met wederopname als de ontslagene weder tot den drank komt. De kosten behooren door den Staat te worden gedragen; dit zou goedkooper uitkomen en voorkomen, dat hier en daar de wet onafgevoerd blijft.

LIVERPOOL. — **De zwartwaterkoorts-expeditie.** De school voor tropische geneeskunde heeft, met geldelijken steun van het ministerie van koloniën, een expeditie uitgezonden naar Nyassaland, om de zwartwaterkoorts te bestudeeren, die daar onder de blanke bevolking tal van slachtoffers maakt, terwijl men de malaria met goed gevolg heeft kunnen bestrijden. De expeditie, die twee wel ingerichte ziekenhuizen tot haar beschikking vond, is nu teruggekeerd, en haar bevindingen zullen in Maart het licht zien. De school heeft nu nog drie expedities in verre streken: voor malaria op Jamaica, voor gele koorts in Brazilië en voor slaapziekte in Midden Afrika. Nyassaland is nog niet door de slaapziekte bereikt. (*Lancet*).

KARLSRUHE. — **Krankzinnigenverpleging.** Een groothertogelijk besluit heeft mogelijk gemaakt, dat meerderjarige krankzinnigen, die niet onder curateele staan, zich uit eigen beweging laten opnemen in openbare krankzinnigengestichten, ter genezing of waarneming, indien de geneesheer-directeur het goed vindt. Deze moet protocol nemen van de aanvraag van den lijder. Wenscht deze ontslag, of is de aanleiding tot de opname voorbij, dan moet hij onmiddellijk worden ontslagen. (*Deutsche med. Wochenschr.*).

BOSNIË. — **Diphtherie-statistiek.** Volgens het verslag van de provinciale regeering van Bosnië en Herzegowina aan den minister van